

[Niels Frederiksen.]

om Henstand, den saakaldte Moratorielovgivning. Ogsaa Gennemførelsen af en saadan Henstandslovgivning, der dog i mangfoldige Tilfælde er tiltrængt, søger man at modsætte sig. Partiet Venstre har ikke, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, fremsat et Forslag til Moratorielov, nej, Partiet Venstre har fremsat et Forslag til en Statsudlaanslov, der kort og godt gaar ud paa, at Staten skal udlaaene til Betaling af Renter og Afdrag, for at det kan sikres, at Kapitalen faar sit Tilgodehavende. Det er Forslagets Karakter.

Dernæst modsætter man sig ogsaa fra Partiet Venstres Side og det konservative Folkepartis Side en Foranstaltning, der ogsaa som Kriselovgivning kan have sin Betydning, nemlig en Fortsættelse af den Udstykningslovgivning, som vi har haft i en Aarrække. Det er for mig ufatteligt, at man i en Tid som denne vil modsætte sig, at Jordføndens Renteindtægter anvendes til Opkøb af Jord, hvorved en Kreds af Landmænd kunde faa deres Økonomi saneret, blive gjort i Stand til at bruge den gældende Akkordlovgivning og til at gennemføre en Gældsnedskrivning i meget betydeligt Omfang og maaske i mange Tilfælde kunde redde Hjemmene for sig og sin Familie. Men man modsætter sig det af den simple Grund, at man vil tvinge Flertalspartierne i Folketinget til at gaa bort fra den Udstykningsform, som vi har arbejdet for gennem en Menneskealder.

Betingelsen for, at man vil gaa med til at anvende disse Pengemidler til Støtteforanstaltninger for det kriseramte Landbrug, er, at Flertalspartierne og den siddende Regering skal gaa bort fra den Udstykningsform, som vi, som jeg nævnte, har arbejdet for i en Menneskealder, uagtet man dog er villig til at forlænge de bestaaende Love uændret og fortsætte Udstykningen efter den gamle Husmandslovs Principper. Jeg kan ikke undlade at nævne dette i Forbindelse med det øvrige, idet jeg mener, at der her er den stærkeste Grund til at rette en Behørdelse mod Partiet Venstre, fordi det, vi ønsker paa dette Omraade, kun er en Fortsættelse af en Lovgivning, de selv har været med til at vedtage. Og saa stiller Venstre sig af principielle Grunde og i Desperation, forekommer det mig, paa det Standpunkt, at man lægger denne Kapital todt til Trods for, at Hundreder af Landbrugere vilde ønske, de kunde faa en Haandsrækning, og til Trods for, at man derved kunde forberede en Udstykning paa et sundt økonomisk Grundlag.

Dernæst holder Venstre sig ogsaa helt udenfor Forhandlingerne om en Fortsættelse af Kriselovgivningen.

Man taler om Stemningen ude blandt Vælgerne og om, at Vælgerne ikke interesserer sig for en Fortsættelse af Lovgivningen paa de Omraader, jeg her har nævnt. Jeg tror, det er en fejl Vurdering. Jeg tror, at Virkningerne af disse Love baade overfor de arbejdsløses Skarer og de kriseramte Landbrugere har været saadan, at den Dag de udebliver, vil der rejse sig en anden Bedømmelse i visse Kredse af Befolkningen med Hensyn til disse Loves Værdi, end der hidtil har hersket, idet man har søgt at bortforklare deres Værdi ved fejlagtige Betragtninger vedrørende disse Love. Jeg har den Opfattelse, at naar Savnet af disse Hjelpeforanstaltninger mærkes, da vil det ikke være tilstrækkeligt, at man rejser Landet rundt og taler om Tilpasning. Saa nytter det ikke, at man raser mod de høje Lønninger og de aftalte Tariffer, og det nytter sikkert heller ikke, at man prøver paa at bluffe med, at Kronen skulde slaas ned til et Minimum, naar man ikke tør tage Ansvar for denne Politik i Realiteten. Der vil rejse sig en Stemning for, at den Politik, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saa haardt fordømmer, fortsættes noget endnu, indtil man kan se, hvordan Forholdene ude i Verden afklares.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at den nuværende Regering maatte tro paa Mirakler, Mirakler ude fra den store Verden, som skulde forandre Tilstandene og Forholdene herhjemme i en utrolig Grad, ellers kunde der ikke fortsættes paa den nuværende Maade. Der behøves ikke Mirakler, men der behøves en nøgtern Vurdering af den nuværende Tilstand, overvejende Muligheden for en Forandring, en Forandring, som kan komme udefra med en Styrke, som gør det muligt, at Rentabiliteten i dansk Landbrug kan genvindes. Den genvindes ikke ved Lovforanstaltninger som dem, jeg har omtalt; der maa ske en Tilpasning ud fra en rigtig Bedømmelse af Aarsag og Virkninger.

Det er muligt, hvis de nuværende økonomiske Forhold i Verden vedvarer, at vi da kommer til at træffe Foranstaltninger af mere drastisk og varig Art end dem, vi hidtil har beskæftiget os med. Og saa skulde det ikke undre mig, om det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Parti indtager den Stilling, at det, det gælder om, er i hvert Tilfælde ikke at røre ved de Magter i Samfundet, der har erhvervet